

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, jako soudu pro mládež, rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Jana Kadlece a přísedících Jindřicha Relicha a Luboše Sychry v hlavním líčení konaném v Praze dne 13. října 2020, **t a k t o :**

Obžalovaní

m l a d i s t v ý D . O . M .

narozen xxx v Las Palmas v Gran Canaria, trvale bytem xxx, státní občan Španělska, v České republice bytem xxx, toho času ve vazbě Vazební věznici Praha – Pankrác, a

m l a d i s t v ý K . O . M .

narozen xxx v Las Palmas v Gran Canaria, trvale bytem xxx, státní občan Španělska, v České republice bytem xxx, toho času ve vazbě Vazební věznici Praha – Pankrác,

j s o u v i n n i , ž e

1. dne 10. října 2019 v době kolem 20:00 hodin v xxx v Obchodním centru Chodov, přišli oba mladiství společně s dalšími třemi osobami do herny v 1. patře zvané „Obejvák“, kde se v danou chvíli nacházela řada hostů, přičemž mladistvý D.O. M. se oddělil od skupinky svých známých a přistoupil k jemu neznámému muži, Patriku F., nar. xxx, kterého se anglicky

dotazoval, zda je skinhead a svůj opakovaný dotaz následně doprovázel tím, že mu nenápadně ukazoval nůž, který měl skrytý v náprsní tašce, a evidentně se snažil vyvolat potyčku, a jelikož mu Patrik F. nerozuměl, přistoupil k nim jeho známý poškozený **Vojtěch D.**, nar. xxx, na což reagoval nedaleko stojící mladistvý K. O. M., který se bez zjevného důvodu a bez varování rozběhl a předním kopem srazil poškozeného Vojtěcha D. na pohovku, kde ihned, již oba mladiství společně, pokračovali v napadání poškozeného úderem pěstmi do celého těla, včetně hlavy, čemuž se poškozený nebyl schopen aktivně bránit, čímž poškozenému způsobili krevní výron vpravo na temeni hlavy, přičemž mladistvý D.O. M. během útoku na poškozeného použil i blíže nezjištěný nůž, který měl u sebe v náprsní tašce, a kterým během potyčky poškozeného D. střední silou bodl do zad, čímž mu způsobil, bodnou ránu s vbodem délky asi 2 cm v oblasti levé lopatky s bodným kanálem probíhajícím šikmo vzhůru délky asi 3 cm, tedy středně těžké poranění, které poškozeného omezovalo v běžném způsobu života po dobu delší jednoho týdne, přičemž při změně bodného kanálu při stejné intenzitě útoku použitím předmětného nože hrozilo, že způsobí poškozenému závažnější poranění spočívající v poškození životně důležitých orgánů, k čemuž pouze díky náhodě nedošlo, načež oba mladiství z místa utekli,

t e d y : jednak se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví, tohoto se dopustili v úmyslu čin spáchat, avšak k dokonání nedošlo,
jednak se dopustili veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že napadli jiného,

2. dne 18. října 2019 v době kolem 21:25 hodin v xxx naproti domu č.p. xxx, poté, co se míjeli na chodníku se skupinkou procházejících osob, z nichž jeden z mužů měl strčit do mladistvého K. O. M., který se ho ptal, co to má znamenat, načež se ihned do diskuze zapojil mladistvý D.O. M., a následná slovní rozepře vyústila v to, že oba mladiství společně fyzicky napadli poškozeného **Stanislava C.**, nar. xxx, a to úderem vedenými do horní části těla, a během této potyčky mladistvý D.O. M. opakovaně velkou silou bodl poškozeného C. nožem, který měl schovaný v náprsní taštičce, do ruky, nohy a zad, čímž poškozenému způsobil povrchní bodnou ránu v přední ploše pravého stehna, bodnořeznou ránu – průbod na vnitřní straně pravé paže s přetětím pažní žíly, trojhlavého svalu, vřetenního a loketního nervu s drobným vylomením pažní kosti, kdy v důsledku přetětí nervů došlo k poruše hybnosti zápěstí a prstů

ruky, v důsledku přetěti pažní žíly k nadměrným krevním ztrátám, dále poškozenému způsobil bodnou ránu v levé bederní krajině pronikající do prostoru za pobřišnici s bodným poraněním levé ledviny, kdy bodný kanál pronikal asi 5 cm do levé ledviny, v důsledku čehož došlo ke krvácení do prostor za pobřišnici s následným rozvojem šoku a vzhledem k rozsahu poranění ledviny musela být tato dne 27. října 2019 chirurgicky odstraněna, a způsobená zranění bezprostředně ohrožovala život poškozeného a v případě, že by mu nebyla poskytnuta včasná specializovaná lékařská pomoc, vedla by ke smrti poškozeného, a to sama o sobě jak bodná rána pravé paže, tak i bodná rána levé bederní krajiny, přičemž oba mladiství po útoku z místa uprchli,

t e d y : jednak se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí, tohoto se dopustili v úmyslu čin spáchat, avšak k dokonání nedošlo, jednak se dopustili veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že napadli jiného a takový čin spáchali opětovně,

č í m ž s p á c h a l i

pod bodem 1.

jednak provinění těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

po bodem 2.

jednak provinění vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e

mladistvý D.O. M.

Shodu s prvopisem potvrzuje Romana Skálová

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen jako ZSM), a § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání třiceti tři (33) měsíců.**

Podle § 31 odst. 4 ZSM se mladistvý pro výkon uloženého trestního opatření **zařazuje do věznice pro mladistvé.**

Mladistvý K. O. M.

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 ZSM a § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání dvaceti (20) měsíců.**

Podle § 31 odst. 4 ZSM se mladistvý pro výkon uloženého trestního opatření **zařazuje do věznice pro mladistvé.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu **se ukládá oběma mladistvým společně a nerozdílně zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, IČ: 41197518, se sídlem Praha 3, Orlická 2020/4, částku 474 787 Kč jako náhradu škody za léčebné výdaje zranění poškozeného Stanislava C. a částku 6 035 Kč jako náhradu škody za léčebné výdaje zranění poškozeného Vojtěcha D..**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se **poškozený Vojtěch D.,** narozen xxx, **odkazuje** s celým svým nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy **na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se **poškozený Stanislav C.,** narozen xxx, **odkazuje** s celým svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy **na řízení ve věcech občanskoprávních.**

O d ů v o d n ě n í

1. Soud v této věci neprováděl dokazování ke skutkovému ději a jeho právní kvalifikaci. Po přednesu obžaloby a poučení podle § 206c tr. řádu o možnosti prohlásit vinu, totiž oba mladiství po poradě s obhájci **prohlásili, že jsou vinni ze spáchání všech skutků tak, jak jsou popsány v obžalobě a souhlasí i s tím, jak jsou v obžalobě tyto skutky právně kvalifikovány.** Poté byli oba mladiství poučeni přiměřeně podle § 314q odst. 3 tr. řádu, že jim je skutečně zřejmá povaha všech skutků a že skutečně souhlasí s navrženou právní kvalifikací, že toto prohlášení

Shodu s prvopisem potvrzuje Romana Skálová

učinili svobodně a bez nátlaku a po řádném poučení o svých právech na obhajobu a že si jsou vědomi toho, že prohlášení je neodvolatelné, vzdávají se jím práva na projednání a dokazování skutků v hlavním líčení a vzdávají se i práva podat proti výroku o vině odvolání. Státní zástupce a zmocněnec poškozeného C. prohlásili, že souhlasí s tím, aby soud prohlášení viny přijal. Soud poté usnesením rozhodl o přijetí prohlášení viny obou mladistvých a současně rozhodl, že v rozsahu prohlášení nebude skutek dokazován.

2. Z výpovědi **mladistvých D. O. M. a K. O. M.** soud zjistil, že skutku zpětně litují, do budoucna se chtějí násilnému řešení konfliktů vyhnout. Oba zdůraznili, že násilné chování jim není vlastní, cítili se ohroženi. Oba uvedli, že na ně má vazba velký dopad, chtějí být spolu, jsou na sebe velmi citově navázáni. Oba vědí, že musí nést trestní opatření jako následek svého činu a i vznesené nároky poškozených (C., D. a VZP) označili za oprávněné, nicméně v současnosti nemají na úhradu prostředky. V budoucnu by oba chtěli žít s matkou, mají s ní dohodnuto, že se vrátí do Londýna a tam dokončí své vzdělání.

3. Z posudků **znalců z dětské psychiatrie a psychologie** MUDr. Koutka a PhDr. Kocourkové soud zjistil, že osobnosti a psychika obou mladistvých, kteří jsou na sebe významně citově navázáni, jsou v podstatě totožné. Mladiství netrpí duševní chorobou, není u nich dán důvod ochranné léčby, jsou schopni rozpoznat následky svého jednání a toto jednání ovládat, ovšem jejich osobnosti se, zejména díky nestabilnímu rodinnému a výchovnému prostředí, vyvíjí nevyrovnaně, mají slabší sebekontrolu, pod zátěží mohou jednat agresivně. Psychický vývoj obou je nicméně neukončen, aby nedošlo k vývoji poruchově strukturované osobnosti, je napříště nutná ukotvenost v rodině a stále výchovné zázemí.

4. Ze zprávy Vězeňské služby a kaplana Vězeňské služby pátera Převrátila soud zjistil, že oba mladiství se během takřka ročního pobytu ve vazbě chovali v souladu s pravidly, nebyli kázeňsky trestáni, nevyhledávali konfliktní situace. Oba se ve volném čase sebevzdělávali (D. v kybernetice, K. v Japonštině), udělali velký pokrok ve vztahu k respektování autorit, k naslouchání straším, páter Převrátil uzavřel, že u obou vedla vazba k významné reflexi k předchozím skutkům a životu, mají dobrou perspektivu napříště zátěžové situace zvládat.

5. Z opisů rejstříků trestů soud zjistil, že ani jeden z nich nebyl dosud soudně trestán a to nejen v Česku, ale ani v Německu, Spojeném království a Španělsku.

6. Z fotografií z místa posledního bydliště mladistvých soud zjistil, že okolí popelnic před domem bylo posprejováno nápisy „Immigrant not welcome „ a „Táhni do Afriky“.

7. Po provedeném dokazování, kdy skutkový děj a jeho právní kvalifikace byla postavena najisto soudem přijatým prohlášením viny obou mladistvých a bylo provedeno i úplné dokazování k osobám obou mladistvých, k jejich postojům, k jejich motivacím a k jejich osobnostem, přistoupil soud k úvaze o druhu a výměře trestních opatření. Soud hodnotil všechny okolnosti případu, jakož i okolnosti charakterizující osoby obou mladistvých, jak výše rozvedeno. Ze shora uvedených důvodů a s přihlédnutím k ustanovení § 9 odst. 1 ZSM dospěl soud u **mladistvého D. O. M.** k závěru, že je nutno mu uložit za prokázaný pokus provinění vraždy a sbíhající se další provinění úhrnné trestní opatření odnětí svobody podle zásad určených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku, vyměřené podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 31 odst. 1 ZSM (umožňující uložit trestní opatření v trvání jednoho až pěti let), a to vyměřené takřka v polovině zákonné trestní sazby, tedy v trvání třiceti tří měsíců. Soud při vědomí přítěžujících okolností, větší počet spáchaných provinění dvěma jednáními, poměrně brutální způsob provedení útoku vůči poškozenému C.ovi, který sice útok přežil, nicméně v důsledku útoku přišel o jednu ledvinu a má patrně trvale poškozenou hybnost jedné paže, což by jistě odůvodňovalo uložení opatření spíše

mírně nad polovinou sazby, zohlednil i okolnosti polehčující. Za nejvýznamnější polehčující okolnost soud, vedle dosavadní bezúhonnosti, považuje právě prohlášení vinny mladistvým. Je-li mladistvý ochoten a schopen vinu prohlásit, prokazujte to jeho náhled na věc. Svědčí to o jasném uvědomění si svých chyb, přiznání závadovosti a trestnosti předchozího jednání, což je obecně a u mladistvých [kde platí zásady restorativní (obnovující) justice, směřující k zdárnému rozvoji mladistvého a jeho dalšímu bezporuchovému životu (nikoliv primárně k odplatě)] tím spíše předpoklad, že smysl trestního opatření, bude naplněn i pokud bude jeho výměra spíše kratší. Zmíněné prohlášení totiž svědčí o jasné změně postoje mladistvého o jeho směřování k řádnému životu, neboť bez schopnosti přiznat svoji chybu (což je v praxi, bohužel, jev poměrně častý), není možné zahájit proces nápravy a odčinění. Právě přijetí vlastní chyby je podmínkou zahájení procesu změn v postojích a v chování, který povede k vedení napříště řádného a zejména nenásilnického způsobu života. Při zohlednění jak přitěžujících tak polehčujících okolností považuje soud za příléhavé, právě trestní opatření uložené ještě v dolní polovině zákonné sazby, byť v její těsné blízkosti. S ohledem na charakter skutků (útok na nejzákladnější zájem chráněný trestním právem, tedy život sám) pak nepřipadá v úvahu uložení opatření v podmíněné podobě a soud proto v souladu s § 31 odst. 4 ZSM zařadil mladistvého, jenž je stále mladší devatenácti let, pro výkon opatření do věznice pro mladistvé.

8. Za naprosto totožných hodnotících kritérií soud dospěl u **mladistvého K. O. M.** k částečně odlišnému závěru a podle zásad daných v § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložil tomuto mladistvému za všechna spáchaná provinění úhrnné trestní opatření odnětí svobody podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 31 odst. 1 ZSM, vyměřené hlouběji v dolní polovině sazby a to v trvání dvaceti měsíců. Mladistvému K. O. M. totiž svědčí zcela totožné v předchozím odstavci podrobně pospané polehčující okolnosti (bezúhonnost a zejména náhled na závadovost vlastního konání plynoucí z prohlášení viny svědčící o změně v životních postojích), ovšem na straně přitěžujících okolností mu prospívá skutečnost, že on nebyl tím z útočníků, který při potyčkách použil zbraň (nůž). Mladistvý K. O. M. se do obou potyček aktivně bitím pěstí a kopy zapojil, při první potyčce ji dokonce zahájil, vždy si byl minimálně vědom možnosti, že bratr užije nůž a poškozené zraní či dokonce usmrtí, ale nebyl tím, kdo závažná poranění přímo způsobil. Díky tomuto podstatnému rozdílu v podílu na intenzitě společných útoků pak soud dospěl k závěru, že trestní opatření uložené jen mírně nad čtvrtinou zákonné sazby, tedy v trvání dvaceti měsíců, je u tohoto mladistvého odpovídající. Díky již zmíněné brutalitě společných útoků a jejich život ohrožujícímu způsobu pak ani u mladistvého K. O. M. nepřipadá v úvahu podmíněný výkon uloženého opatření a protože i on je stále mladší devatenácti let, zařadil jej soud podle § 31 odst. 4 ZSM pro výkon opatření do věznice pro mladistvé.

9. K trestnímu řízení se připojila řádně a včas **poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR**, jakožto zdravotní pojišťovna obou poškozených a to s částkou 474 878 Kč za zranění poškozeného C. a s částkou 6 035 Kč za zranění poškozeného D.. Zdravotní pojišťovna listinami, které soud k důkazu provedl, u obou poškozených doložila každý jeden úkon, který smluvní zdravotnická zařízení poškozeným poskytli, přičemž každý úkon je přesně vyčíslen a současně je doloženo, že částky nejen že byly lékařskými zařízeními účtovány, ale byly již pojišťovnou zcela proplaceny. Náklady léčení obou poškozených tedy VZP prokazatelně nesla a bezpečně prokázána je i výše těchto nákladů. Současně není nejmenších pochyb o tom, že poskytnutá lékařská péče byla přímým důsledkem útoku obou mladistvých. Sodu za této situace rozhodl podle § 228 odst. 1 tr. řádu a uložil rukou společnou a nerozdílnou oběma mladistvým, kteří společně zranění poškozených způsobili, zaplatit poškozené VZP výše specifikované částky, jako náhradu činy způsobené škody.

10. K trestnímu řízení se dále připojil se svými nároky i **poškozený Vojtěch D.**, který požadoval jako náhradu škody na poškozeném oděvu (tričko a kožená bunda) celkem 4 400 Kč,

na náhradě ušlé mzdy za čtrnáct dní pracovní neschopnosti 18 750 Kč a na náhradě nemajetkové újmy pak jako bolestné částku 6 000 Kč. Přes poučení podle § 43 odst. 3 tr. řádu, že nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy je třeba nejen vyčíslit, ale výši tvrzené škody důkazně doložit, kterého se poškozenému dostalo již v přípravném řízení a bylo mu zopakováno v předvolání k hlavnímu líčení, zůstal nárok poškozeného D. ve všech směrech toliko ve fázi tvrzení. Poškozený nedoložil odborným vyjádřením hodnotu oděvu nebo nepředložil nabývací tituly (úctenky) a nepožádal o zpracování odborného vyjádření orgány činné v trestním řízení, poškozený ani nijak věrohodně nedoložil výši svého měsíčního příjmu, aby bylo možno určit náhradu příjmu a stejně tak nedoložil, resp. nepožádal, aby znalec soudní lékař hodnotící jeho zranění tato bodově ohodnotil, aby podle bodové ohodnocení utrpěných zranění, bylo možno bolestné dle příslušné vyhlášky vyčíslit. Za této situace, kdy soud rozhodl na prvním hlavním líčení, nebyl, bohužel, prostor, aby soud poškozeného osobně podrobně poučil, aby mohl nárok doložit na odročené hlavní líčení. Odročit hlavní líčení jen za účelem doplnění dokazování pro adhezní řízení není možné. Za stavu, kdy poškozený D. neunesl důkazní břemeno ani u jednoho ze svých tří nároků, postupoval soud podle § 229 odst. 1 tr. řádu a tohoto poškozeného s jeho nároky odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Soud podotýká, že odkaz s nároky v trestním řízení není zamítnutím nároků, tyto nároky lze i nadále na odsouzených škůdcích uplatňovat, avšak v rámci samostatně vedeného občanskoprávního řízení.

11. Konečně se k trestnímu řízení připojil, prostřednictvím svého zmocněnce, i **poškozený Stanislav C.**, který požadoval jako náhradu nemajetkové újmy složené jednak z bolestného a jednak ze ztížení společenského uplatnění částku 250 000 Kč. I zde platí, jak v předchozím odstavci uvedeno, že přes všechna poučení a dokonce skutečnost, že poškozený je zastoupen zmocněncem, že nárok zůstal pouze a jen v rovině tvrzení. Soud po přednesení návrhu zmocněnce vyzval alespoň k rozlišení rozdílných nároků, tedy aby specifikoval, jakou částku požaduje poškozený jako náhradu protrpěné bolesti a jakou jako náhradu za ztížení společenského uplatnění v budoucnu. Jde o dva zcela odlišné nároky, kdy jeden odškodňuje v minulosti prožité a druhý naopak v budoucnu očekávatelné obtíže. Ani přes tuto výzvu ke specifikaci nároku nedošlo. Soud tímto směřoval k jasnému vymezení nároků, aby v případě, že by poškozený nároky či alespoň jeden z nich během řízení důkazně podložil, bylo možno o nároku či nárocích rozhodnout.

12. Soud by o nárocích mohl v trestním adhezním řízení rozhodnout, pokud by poškozený unesl své důkazní břemeno, tedy předložil důkazy, z nichž by bylo možno výši jednotlivých oddělitelných nároků zjistit. V praxi jsou standardně předkládány posudky a to zvláště na bodové ohodnocení utrpěné bolesti a zvláště na zhodnocení trvalých zásahů zranění do dalšího života poškozeného. Ani jeden takový posudek předložen nebyl a to přesto, že poškozený a jeho zmocněnec byli již v přípravném řízení poučeni o tom, že podle 151a odst. 1 tr. řádu může poškozený žádat, aby státní zástupce v přípravném řízení (popř. soud v řízení před soudem, zde ovšem je riziko nedostatečného časového prostoru, zejména u vazebně vedených řízení proti mladistvým, která jsou vedena s maximálním možným urychlením) rozhodnul, že stát ponese náklady znaleckých posudků, které poškozený za účelem uplatněných nároků zadá. Veškeré podmínky pro takové rozhodnutí poškozený C. patrně splňuje, když mu byla způsobena těžká újma na zdraví a zbývalo jen doložit, aktuální nedostatek finančních prostředků pro úhradu posudků. I přes poučení této možnosti ovšem poškozený nevyužil.

13. Za tohoto stavu věci není možno akceptovat postoj zmocněnce poškozeného, že zadání posudků by bylo neefektivní a vedlo by jistě k navýšení celé náhrady. Poškozenému byl znám a byl snadno realizovatelný způsob, jak během takřka rok trvajících přípravného řízení podklady pro uplatnění svých nároků, bez vynaložení jakékoliv finanční částky, získat.

14. Pro úplnost nutno uvést, že ohodnocení bolestného a ztížení společenského uplatnění je otázkou nanejvýš odbornou, nadto na každou z nich je třeba jiné znalecké odbornosti, a soudu je zapovězeno, byť by sám potřebné znalosti měl, tyto otázky samostatně řešit. Nelze, jak navrhuje poškozený, laicky přiřadit zranění popsaná v posudku soudního lékaře k jednotlivým bodovým hodnotám uvedeným ve vyhlášce č. 275/2015 Sb. Takový postup není možný ani v nějaké minimální, takřkajíc nesporné míře. Není možno ani vycházet z toho, že mladiství výši náhrady nijak nespороvali a slovně vyjádřili, že jsou si vědomi nutnosti odčinit následky svého jednání i ve finanční rovině. Jak již zmíněno, jde totiž třeba nesporně vysoké odborné znalosti, aby byla soudně lékařským posudkem verifikovaná zranění podřazena pod jednotlivé body vyhlášky, tam uvedené bodové hodnoty nadto může znalec dle okolností případu modifikovat oběma směry, tedy není vůbec reálné, dobrat se laicky nějaké nesporné minimální výše nároku. Určení složky ztížení společenského uplatnění, je pak činností skutečně vysoce komplikovanou a odbornou, když je třeba jasný odborný závěr o ustálených následcích zranění a následná výše je složena z velkého množství položek, z nichž každá může být dle okolností případu modifikována a nadto výsledná částka je pak modifikována podle stáří a dosavadního způsobu (aktivity) vedení života poškozeného. Tedy jakékoliv neodborné přibližné určení minimální výše odškodného je postupem zcela neakceptovatelným.

15. Možno poznamenat, že právě proto o jak složitý proces při určení výše náhrady nemajetkové újmy, která má více oddělitelných složek, jde, vytvořil zákonodárce poměrně složité, nicméně v praxi funkční postupy a instituty (ustanovení zmocněnec poškozeného na náklady státu, vypracování potřebných posudků na náklady státu), aby se v těchto složitostech i neprávě vzdělaný a nemajetný poškozený orientoval a náhradu mohl úspěšně uplatnit.

16. Jelikož v daném případě nedošlo ani k jasné specifikaci výše jednotlivých nároků na náhradu nemajetkové újmy, jakkoliv soud nezpochybnuje, že k citelným zásahům jak v rovině bolestného, tak rovině ztížení dalšího společenského uplatnění nesporně došlo, a výše nároků nebyla ani minimálně důkazně podložena, odkázal soudu poškozeného s uplatněním jeho nároků na řízení ve věcech občanskoprávních. I v případě poškozeného C. platí, že tímto nebyly nároky zamítnuty, ale pouze a jen to, že o nich nebylo možno rozhodnout v rámci řízení trestního a je tak třeba tyto uplatnit v samostatném řízení občanskoprávním.

P o u č e n í : Výrok o vině tohoto rozsudku (popisu skutku a právní kvalifikaci provinění) nelze podle § 206c odst. 7 tr. řádu napadat opravným prostředkem.

Výroky o uložených trestních opatřeních, o povinnosti nahradit škodu a o odkázání poškozených s jejich nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy lze napadnout odvoláním podaným do osmi dnů ode dne doručení opisu písemného vyhotovení rozsudku, a to prostřednictvím soudu zdejšího k Vrchnímu soudu v Praze, jako soudu pro mládež. Z odvolání musí být patrné, ve kterých konkrétních výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Mladistvý a osoby oprávněné podat odvolání v jeho prospěch mohou odvoláním napadnout všechny výroky rozsudku, proti nimž je odvolání přípustné. Rovněž státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku, proti němuž je odvolání přípustné, případně proto, že takový výrok učiněn nebyl, a je povinen uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch mladistvého. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy, může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody a nemajetkové újmy, případně proto, že takový výrok učiněn nebyl.

Praha 13. října 2020

Jan KADLEC v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Romana Skálová